

LO er helt fraværende og møder ikke op og laver kampagner og annoncer og konferencer om en uretfærdig forskel mellem mænd og kvinder. LO omfatter jo også kvindernes forbund, og i de forskellige fagforbund er der massevis af kvinder. Det er jo stort set halvdelen af LO's medlemmer, der er kvinder.

LO går ikke ind i den her sag sådan som ministeren. Tyder det ikke på, at der i virkeligheden ikke er nogen sag?

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

Jeg synes nok, at dette sidste spørgsmål falder noget uden for det egentlige spørgsmål. Men jeg vil gerne oplyse hr. Frank Dahlgaard om, at regeringen ikke agter at blande sig i fagbevægelsens interne opgavefordeling og beslutninger om kampagner.

Men jeg kan oplyse, at jeg er vidende om, at der i en række fagforbund, for hvem ligelønsproblemet er en kendsgerning, gennem årene og også nu er iværksat en række aktiviteter, der har til formål at sikre, at der bliver rettet op på de ligelønsproblemer, der måtte være.

Frank Dahlgaard (UP):

De tal, ministeren kom med i sit første svar, med de få tilfælde af voldgiftskendelser og endnu færre tilfælde, hvor kvinderne fik medhold, harmonerer jo meget godt med den opgørelse, som jeg står med, og som ministeren formentlig også kender, fra Dansk Arbejdsgiverforening over ligelønsdomme.

Det er den, der er baggrunden for spørgsmålet, hvor der altså på de 25 år er tale om 33 sager, hvor kun de 11 er vundet. Er ministeren opmærksom på, at inden for de sidste 7 år – altså siden 1994 – har der kun været rejst 14 sager ifølgende den her opgørelse, og kun de 3 af dem er blevet tabt af arbejdsgiveren, dvs. vundet af kvinderne?

Både disse tal og dem, ministeren er kommet frem med her – jeg takker for dem – tyder på, at det er så forsvindende lidt, at selv om der er 10 gange så meget under overfladen i isbjerget, så er det stadig væk forsvindende lidt. Det tyder jo på, sammen med LO's manglende engagement i denne her sag og totale fravær i den offentlige debat, at der ikke er nogen sag. Vil ministeren medgive mig det?

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

Nej!

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 2115

8) Til arbejdsministeren af:

Frank Dahlgaard (UP):

»Vil ministeren give Folketinget en undskyldning for at have misbrugt Socialforskningsinstituttets undersøgelse om lønforskelle mellem mænd og kvinder til i store statsbetalte dagbladsannoncer samt på ministeriets hjemmeside at hævde som »den skinbarlige sandhed«, at der i Danmark er en urimelig lønforskel mellem kvinder og mænd på 12 procent?«

Skriftlig begrundelse

Lisbeth Pedersen fra SFI, der stod for den omtalte rapport, siger, at »Man kan ikke ud fra min undersøgelse påvise eller afvise nogen form for løndiskrimination.«

Men ikke desto mindre har ministeren for ligestilling og arbejdsministeren valgt at tolke rapporten modsat – at den netop beviser, at der er tale om 12 pct. lønuligevægt; en såkaldt »uforklaret lønforskel« mellem mænd og kvinder. En forskel, der kun kan forklares ved diskrimination.

Og denne fejlagtige og fordrejede forestilling blev via skattebetalte helsidesannoncer oplyst til alle danske avislæsere, da ligelønsloven fyldte 25 år.

Det vil sige, at regeringen endnu en gang har misbrugt ministerierne og skattepengene til finansiering af sit politiske budskab. Man skulle ellers tro, at regeringen havde lært fra den 16. januar i år, at dette ikke går.

Dette resulterede netop i en næse udstedt af et flertal til statsministeren og økonomiministeren for at have misbrugt og for at være gået over grænsen for brugen af statsansatte embedsmænd til politiske opgaver. Regeringen lovede dengang at kigge på og præcisere reglerne for brugen af statsansatte embedsmænd.

Det ser nu ud til, at regeringen desværre ikke har ændret adfærd på dette punkt.

Frank Dahlgaard (UP):

Det fremgår jo klart, at den kvindelige forsker bag den undersøgelse, som hele regeringens kampagne bygger på, og som ministeren har ført sammen med sin medminister, ligestillings-